2

1

Διαλογική

Αγ. Γεραστίμου

ΦΥΛΛΑ 46

(Νο 17)

50

(123) 12

1 σελίς

Κ. Ψωμάς

Πρ. Ι. Αγίου Παρασκευής

Κ'. Οκτωβρίου

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τοῦ Νέου Ἀσιμίου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίᾳ.

Εἰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Σταχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, Πάτερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ τὰ σὰ θεῖα κατορθώματα, ἀνδρώων γένος ἐξέστησαν, καὶ κατεπράγησαν, ἄσκαυτοι Ἀγγέλων, τὰ σεπτὰ στρατεύματα, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τεχούντων σου, ἀεὶ τὴν ἔνδοξον, θεῖον μνήμην καὶ σωτήριον, μνημονεύων μὴ παύσῃ πρὸς Κύριον.

Ἕτερα σιλιχνά προσόμοια.
Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.
Ποίοις οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασιν ἐπαινέσω-
μεν τὸν Θεοφόρον, τὸν νεοφανέντα τοῖς πέ-
ρασι καὶ φωτὶ θαυμάτων αὐγάζοντα τῶν
πιστῶν ψυχάς τε καὶ καρδίας, ἀστέρα
ἀειλαμπῆ θεῖον Γεράσιμον, φωστῆρα
τῆς ἐκκλησίας διαυγέστατον, τῶν μονα-
ζόντων τὸ κλέος, ὃν τῷ στέφει νίκης,
ὡς νικήσαντα τὸν ἐχθρόν, Χριστὸς ἐ-
στεφάνωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι καταστέ-
ψωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸν Κεφαλληνίας
ὑπέρμαχον, θησαυρόντε ὄντως ἀσύλητον
καὶ ἀεὶ θερμότατον προστάτην, κιν-
δύνων καὶ δεινῶν αὐτὴν ῥυόμενον, λοι-
μοῦ τε τὴν ἀπειλὴν ἐξαφανίζοντα ταῖς
εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, δι' ὧν ἡμῖν
ἴλεων ἀπεργάζεται τὸν Χριστόν, τὸν

π π/9

Πάλερ Γεράσιμε τὴ στὴ σλάσις ὀρονύμιος, καὶ τῶν δαιμόνων τὴ ἔνβγνοις, πάσας κατέσβεσε, σαρκικὰς ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν ἀλερούμενος, καὶ νοῦν καὶ τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, ὃν καθικέτευε δωρηθῆναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάλερ ΓΕΡΑΣΙΜΕ θαυμάσιε θείου ἐμφορούμενος, κατατρυφᾶς τερπνότατα, τῶν ἐπιγείων, καρπῶν ὀρρήτου, καὶ θείας μεθέξεως, τὴ νῦν γαμπροφανῶς παριστάμενος, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

παρέχοντα τῷ Κόσμῳ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν ἀναδύσωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸν οὐρανομύστην τῆς χάριτος καὶ σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τὸν στερρὸν ἀσκήσεως ὁπλίτην, τὸν πάντας τοὺς δαιμονῶντας σωφρονίζοντα, καὶ πάντας τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντα, ὀρθοδοξίας φωστῆρα, οὗ τὸ Σοῦνος βρύει ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, εὐφροσύνην τε καὶ ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα νῦν προσάξωμέν σοι Θεοφόρε· βίον γὰρ ἀσκήσας ἰσάγγελον καὶ Θεῷ ἀπαύστως ἑνούμενος πρὸς τὰ ὑπερκόσμια μετέβης, τὴν δόξαν κατανοεῖν τὴν ἀνεκλάλητον, ταμεῖον κατασκευάσας θαυματόβρυτον τὸ σὸν σεβάσμιον Σοῦνος, εὐφροσύνης πλήρες τοῖς πιστεύουσι παρασχών, ἐν ᾧ καὶ

Δόξα. Ἦχος Α'.

Τὸν θεοειδῆ ἀσκητὴν, καὶ νεοφανῆ ἐν τῇς ἐώας ἀστέρα Θεῖον Γεράσιμον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἔλιζῶν μεγάλως ἠγωνίσατο, ταῖς ἐπαγρύπνοις αὐτοῦ στάσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος τῷ Κυρίῳ· διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἡ θεία σορὸς αὐτοῦ, τοῖς προσιοῦσιν ἀεννάως παγάζει ἰάματα, ὑφ' ὧν καὶ προεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

προστρέχοντες θείαν χάριν ἀρρυόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Εὐχαρίστῳ πνεύματι χαίροντες, ὦ Κεφαλλῆνες, συνδράμωμεν ἀπὸ οἰκείων δωμάτων φερόμενοι.

Πλ. α΄. Ἐπαπολαύσαι ἐθισπεύσωμεν τοῦ νεοφανοῦς φωστῆρος Ἐπιμηνίου τὰ θαύματα.

β΄. Τὴν δὲ πάντιμον περιμηκλοῦντες θήκην εὐφροσύνῃ τῇ χάριτι εὐωχήσωμεν.

π β΄. Τὸ θεοβράβευτον καὶ πανσέβαστον Σκῆνος θεώμενοι, τῷ δέει προσιούμενοι, εὐσεβοφρόνως τε χεραίροντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ὑπηρέτην, τὸν ὕμνον σπεύσωμεν ἐνδοῆσαι· ἰδοὺ ὁ πανθαύμαστος Γεράσιμος προτίθεται.

γ΄. Ἄρωμεν τοίνυν τὰς χεῖρας καὶ τοῦτον εὐχαρίστως ὑποδεξώμεθα, ὡς οὐρανόθεν ἡμῖν πεμφθέντα.

Βαρύς. Δι' αὐτοῦ γὰρ πᾶσιν ἡμῖν πλουσίως εὐεργεσίαι νέμονται, ᾧ προσπελάζειν οὐ παυσόμεθα, κἀντι

Ἀποστίχα. Ἦχος β΄.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε σε ἐκ τῶνδε τῶν φθαρτῶν,
Μάκαρ ὁ διάπυρος ἔρως
Θεοῦ ἐξήρπασε, τότε σου τὴν
ἔφεσιν πᾶσιν ἀνέδηκας, καὶ
αὐτῷ ἡκολούθησας, μαρτυρὰν
φυγαδεύων, εἰς ἔρημον ἄβατον,
ἐν ᾗ ᾠκείεις Χριστῷ· ὃν νῦν
δυσωπῶν μὴ ἐκλείπῃς, ὑπὲρ
τῶν ἀεί σε τιμώντων, καὶ μα-
καριζόντων Ἱερώτατε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβού-
μενος τὸν Κύριον.

Πᾶσαν τρικυμίαν τῶν πα-
θῶν, Πάτερ καταμάραναις
σφόδρα τῇ ἐγκρατείᾳ σαρκὸς,
ὅλος ὥσπερ ἄσαρκος ἐν γῇ

ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον,

δ'. ζῶντα γὰρ καὶ μετὰ πότμον θη-
σαυρὸν αὐτὸν κεκτήμεθα.

π. δ'. Διὸ, Ὅσιε Θεοφόρε, Χριστῷ σὺν
Θεοτόκῳ Μαριάμ, Ἀχράντῳ Κόρῃ,
πρέσβευε διηνεκῶς περιφρουρῆσαι καὶ
σῶσαι ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας
τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προ-
στασίαν κεκτήμεθα.

α'. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς
μακαρίζοντες.

Δι ο ο ο

ἠγώνισται, τὰς ὀρέξεις νεκρώσας σου, τοῖς πόνοις καὶ μόχθοις, θεῖον καταγώγιον γέγονας Πνεύματος· ὅθεν σου τὴν ἀάνθεπτον μνήμην, ἡμῶν ἐπιτελούντων προσφόρως, μέμνησο πορύτρα παμμακάριστε.

Δόξα Ἦχος Πγ. Δ!

Τῶν μοναστῶν τοὶ φρήδη-
Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α΄.

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην καὶ ἐν σώματι σαρκὶ Ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον, νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ, ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπελάβετο ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν, ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

εἰς τὴν λιτὴν τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος Δ'. Βου

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοφόρε ΓΕΡΑΣΙΜΕ πρὸς τὸν σὸν ποιμένα, καὶ δημιουργὸν Χριστὸν τὸν Θεόν, παρῆσαν οἱ ὅσιοι μονάζουσαι, θρηνοῦσαι καὶ λέγουσαι· διδάσκαλε μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανάς, οὗς δι' οἴκτον ἐδόμησας τὸ θεῖον μονήρειον, ἐν ᾧ οἱ προσερέχουσαι τῶν βιωτικῶν θορύβων διασώζονται· διὸ πρέσβευε Θεομακαρίστε Χριστῷ τῷ Θεῷ τοῖς εὐσεβῶς ἐπιλεγόμενοι τὴν μνήμην σου, δωρηθῆναι ἡμῖν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ὅσοι πιστοὶ πρὸς

τὸν ὅσιον δοάμωμεν ΓΕΡΑ-
ΣΙΜΟΝ, οὗ τὰ παραύσματα,
καὶ τὰς θείας ἀρετείας ἐμ-
μιμούμενοι, τοῦτον ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς καταστέφωμεν, βο-
ῶντες, καὶ γέγοντες πρὸς αὐ-
τόν· μὴ ἀπαυόμης ταῖς πρε-
σβείαις σου Πάτερ δεόμεθα,
πρεσβεύειν τῷ πάντων δεσπό-
θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
Ὀρθοδόξως τερούντων τὴν θεῖ-
αν καὶ ἱερὰν μνήμην σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάτερ Γερόσιμε νέος ἀθλη-
τὴς τοῖς παραύσμασι τῆς συνει-
δήσεώς σου ἀναδειχθεὶς, ὄρφα-
νον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
οὗ τῇ ἐρράμψει μονὴν ἐν βά-
θρῶν θείαν ἐμπνευσθεὶς, ἀνή-
γειρας, καὶ ἀνοδόμησας, ἐν

ἡ τὰς εὐχάς σου προσαναφέρω Θεῷ· διὸ καὶ ἐν αὐτῇ ἄσκησας μονάστριαι τὴν σὴν ἐλπίδα ὀρθοτόμως ἐκλεγοῦσαι μνήμην, γεραίρουσι τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν Ὀρθοδόξως ἐκτελούντων σου τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Α΄.

Βασιλεῦ οὐράνιε, οἶδα πόσα δύνασαι ἐκλεγεῖν θαυμάσια, τὸν θεῖόν σου κοιλαφρουλίσας Γεράσιμον τὸν Θεόφρονα· πεφυλευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἐφήνυνε τὰ πνευματικὰ σπέρματα

τα· ὑπογραμμός καὶ τύπος
αὐλῆ, καὶ ἡμῖν τοῖς θείοις
ἀρετοῖς, ὡς παρρησίαν ἔχον-
τας πρὸς τὴν, τῆς βασιλείας σου
ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς πίστει,
καὶ πόθῳ ἐορταζοντας τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην αὐτοῦ.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύ
ματι τῷ Ἁγίῳ.
Εἰν ἀρετῇ διέπρεψας, καὶ
ἀσκήσει Παμμάκαρ, σημαι-
νοφόρος γέγονας, καὶ γαμπρὸς
νυμφέλης, Χριστοῦ τοῦ Πάμ-
βασιλέως καὶ Θεοῦ τῶν ἁπάν
των, ᾧ καὶ παρεσβεύεις Θεόφρων
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων,
καὶ ἐν πόθου τὴν σεπτὴν,
θείαν σου μνήμην τελούντων.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξίν ανέλειας, Παναγία
Παρθένε, εγηγερμένη άχραντε, και Βοηθούσα κόσμου.
Θεόν γάρ απεγέννησας τον τοκετόν τοῦ κόσμου, ὃν εὐλογῶν ἐκέτευε κινδύνων ρυσθῆναι πάντας, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, Θεοδόξαστε Κόρη.

Εν τοῖς Αἴνοις, ἰσοῦμεν Σλίχ. δ.
και ψάλλομεν Σλιχηρὰ φρονοῦντα.

Ἦχος Πγ. Δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; Ἀσκητήν; ὅτι γενναίως παρετάξω τοὺς ἐχθροὺς. Προφήτην; ὅτι προύλεγες τὰ μέλλοντα. Ἀγείωτον; ὅτι πάσιν ἐκορήγησας· πολλά σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεσπέσιε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, καὶ προστάτην ὀρφανῶν· καὶ Διδάσκαλον παντοίων νομμάτων εὐσεβῶν, καὶ Πέλεκυν, ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης καὶ ἀπάτης τῶν αἱρέσεων· πολλά σου τὰ προστερήματα, καὶ

+ ὁδηγὸν τῆς εὐσεβείας ἀρετῆς ὑπογραμμόν·

ἄξια τὰ κατόρθωματα· ἐπέτυ-
χε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Μαρία-
με; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν
διηγήσω τοῦ Θεοῦ. Ποταμόν;
ὅτι ἡρδεύσω πᾶσαν ἄγονον
ψυχήν· καμόντων ζωηρούντων
πηγὴν ἄφθονον, καὶ ὑπῶν
εὐωδέστατον καὶ πάγκαρπον,
τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πόνων σου
ὧν ἐν Θεοῦ πιστῶς εἴρηφας·
ἐπέτυχε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσω δεσπότα; εὐφροσύνην μοναστῶν, καὶ γυμνασμὸν μοναζουσῶν, πολιτείαν εὐσεβῶν, καὶ ἱερέων στολισμόν, φωστῆρα κοσμόν φῶς ὀφθαλμοφόστον, κραταιῆρον δεξιὰ νάματα προχέοντα, τῆς σοφίας σου Ἅγιε, ὑστέρησαν με καὶ δεόμενοι· ἐπέλευσε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Τάδε λέγει ὁ Ἀββᾶς πρὸς τὰς Μοναστρίας· παρθένοι ἀρετῆς εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονεῖτε, ἀλλὰ ταπεινώσατε ἑαυτάς, διὰ τὸν ταπεινώσαντα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς μέχρι καὶ δούλου μορφῆς Κύριον· αὐτὸς γὰρ ἔφη· ταπεινοῖς δίδοται χάρις.

αὐτὸς ὑμᾶς φυλάξαι ὡς φιλάνθρωπος, παρέχων ὑμῖν ἄφεσιν καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

~~~~~~ ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Ν. Τ. Βραχόφυγος

μνήσθητε ὅτι τὰ τοῦ Κόσμου ἀποταξάμεναι χρῖζῳ συνετάχθητε, τῷ ὡραίῳ κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, τῷ καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ ἐπαγγειλαμένῳ τοῖς σταυρώσασιν ἑαυτοὺς σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἑπομένοις ἐν ἀληθείᾳ· γρηγορεῖτε οὖν προσευχόμεναι ἐκφυγεῖν τὰς πάγας καὶ θήρατρα τοῦ φυλοφθόρου, ἐξ ὧν αὐτὸς φυλάξαι ὑμᾶς ὡς φιλάνθρωπος, παρέχων ὑμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἐν τῇ
~~~~~~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος π̄ α΄. Χαίροις ἀσωτικῶν

Χαίροις Κεφαλληνίας στερρὸν Θεοῦ
προνοίᾳ καὶ ἑδραῖον κραταίωμα, ὁ ρύ-
στης ὁμοῦ καὶ φύλαξ καὶ ἀντιλήπτωρ
θερμός, ὁ παρέχων πᾶσι τὴν βοήθειαν·
ἀεὶ γὰρ πλουτοῦμεν σε ἐν κινδύνοις
ὑπέρμαχον, ἐπίκουρόν τε συμπαθῆ ἐν
ταῖς θλίψεσι, περιστάσεων τοῦ λοιμοῦ
ἡμᾶς σώζοντα· φρούρει οὖν δυσωπούμέν
σε, Γεράσιμε Ὅσιε, τὴν νῆσον ταύτην
καὶ πάντας, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν
μνήμην σου, ἐκ πάσης ἀνάγκης καὶ
Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει ὑπὲρ τῆς ποί-
μνης σου.
Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.
Χαίροις τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ
ἀστὴρ ὁ νέος, ὁ ἀεὶ διαυγέστατος, τῷ
κάλλει ὡραϊσμένος τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς,

ἀρετῶν τε θείαις λαμπηδόσεσι, ψυχῇ τε καὶ σώματι καθαρὸς δι' ἀσκήσεως, Τριάδος ὄντως τῷ φωτὶ λαμπρυνόμενος· ὁ ταῖς λάμψεσι τῶν ἐνθέων σου πράξεων ἅπασι τὴν ἐράσμιον ἐμφαίνων ἀπόλαυσιν, διαγωγῆς ἐναρέτου, κατευφραινούσης τὸν Κύριον· αὐτὸν ἐνδυσώπει παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πλοῦτος καὶ θησαυρὸς ἀρετῶν καὶ τῆς ἀγάπης θεῖος μύστης γεγένησαι, δοξάζων κόπτοις καὶ πόνοις τὸν ἐν ὑψίστοις Θεόν εὐλογῶν, διόπερ ἀντεδόξασε θαυμάτων φαιδρότητι σεφοδότης ὁ πάνσοφος, πηγὴν τοῖς πᾶσι καθιστῶν τε ἀκένωτον, τὰ ἰάματα τοῦ παρέχειν τοῖς χρήζουσι, δαίμονας ἐκδιώκειν τε, Γεράσιμε Ὅσιε, καὶ σοῦ τὸ πάνσεπτον Σκῆνος εἰς εὐωδίας ἀπόλαυσιν πιστοῖς παρασχεῖν σε, πρεσβευτὴν τε καὶ προ-

σάλπιγγα καὶ ἀνλιχήπτορα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Γεροσιμε· διὰ γὰρ σου τὴν λρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἀκετῶν παρακλήσεις δέχου, πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τοῖς ἡμῶν ἱκεσίαις προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν Καθίσμ.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος α΄.

Τὸν νέον Ἀσυντήν τῇ Χριστοῦ ὑπηρέτην, Ὁσίων καλλονήν, Ἱερέων τὸ κλέος, Γεράσιμον ὑμνήσωμεν τῇ ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, οὗτος ἔφθασεν εἰς οὐρανίους θαλάμους καὶ ἀπείληφε τὰ τῶν καμάτων ἀφθόνως βραβεῖα τὰ τίμια.

Δόξα, Ὅμοιον.

Τὸν βίον εὐσεβῶς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς πίστει σοι προσιόντας, Μακάριε· ὅθεν αἴτησαι τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντωνσε, Πάτερ Θεόφρων Γεράσιμε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Παρθένος ἀληθῶς πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένε, Παρθένος ἀληθῶς ἐν τῷ τόκῳ, Παρθένε, Παρθένος, Ἀειπάρθενος

μετὰ τόμον διέμεινας, Ὅθεν δέομαι, ὡς Ἡγεμὼν τῶν παρθένων παρθενεύειν με νοΐ, ψυχῇ, σώματί τε ἐνίσχυσον, Δέσποινα.

Αὐχὼν στρατιῶν ὑπερέχουσα, Κόρη, καὶ τάξεις Οὐρανῶν ὑπερβαίνουσα μονῇ, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν παρ' αὐτῶν δέχῃ, Πάναγνε· ἀλλὰ πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις τοῦ ῥυσθῆναί με τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον κατάκριτον.

Μετὰ τὴν β΄ Σλιχολογίαν. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιόλητα.

Τρίβον διώδευσας τοῖς πλείσοις ἄβατον, εἰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄσιτος, ὡς ὁ Δεσπότης γὰρ καὶ σὺ διήνυσας, Θεοτόκε, ὅθεν καὶ ἠξίωσαι χαρισμάτων ἀντάξια· τὸ σιτίνοις γάρ σου, Ἅγιε, ἀφθαρσίᾳ δεδόξασται· διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν, δόξα Θε-

ῷ τῷ στεφοδότῃ.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἅπαν τὸ φρόνημα σαρκὸς ἐμάρανας, βίου ὀρθότητα ἀσκήσας ἄριστα, καὶ τῶν καμάτων ἀμοιβὴν τὰ θαύματα ἐκομίσω· ὅθεν καὶ τὸ Σκῆνός σου, τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον, βρύει τὰ ἰάματα τοῖς πρὸς σε μετὰ πίστεως προσπίπτουσι τῇ θείᾳ σου σκέπῃ, Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσμασι, Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι στεναγμῷ τῆς καρδίας μου, δέξαι με, Πανάχραντε, τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶσοι, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθισμ. Ἦχος π δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί.

Εγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέ-συμμέτοχος τῶν Ἀγγέλων, Μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων ἀπελαύνεις τὰ πλήθη, καὶ παρέχεις ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις, Μακάριε, Θεόδωρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἰορδάνης ἐμβαίνει τὸ θαυμαστὸν καὶ περίδοξον ὕψος τῆς σῆς ζωῆς· τῷ κάλλει γὰρ ἔλαμψας τῆς νηστείας, πανόλβιε, τὴν Μωϋσέως χάριν πλουτήσας ὡς ἄριστος, καὶ Ἡλιοῦ γενναίως ἰχνῶν ἐφαψάμενος· ὅθεν τοῦ Δεσπότου μι-

Η ΦΗΜΗ

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἦχος Δι χ

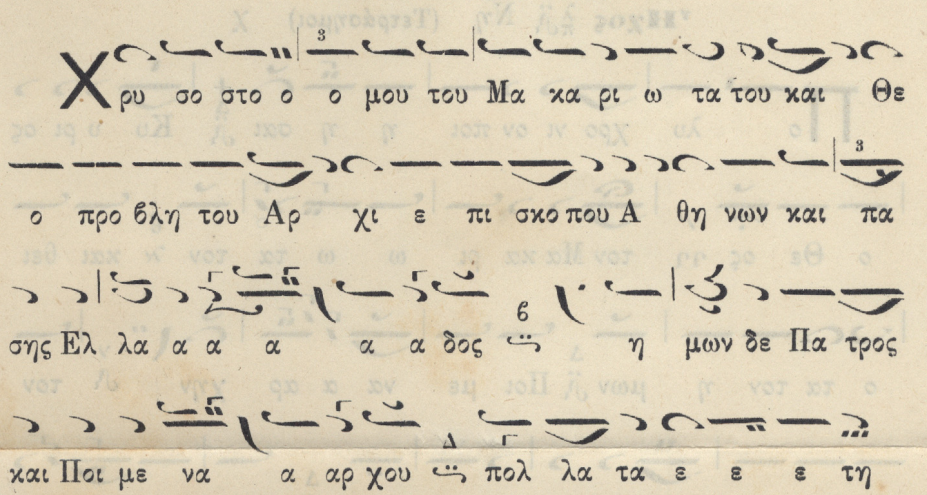

Τὸ τέλος τοῦ Γ'.

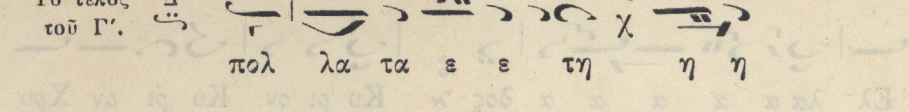

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. κ. Χρυσόστομον.

Ἦχος λ̆ π̆ Ν̆η (Τετράσημοι) χ̆

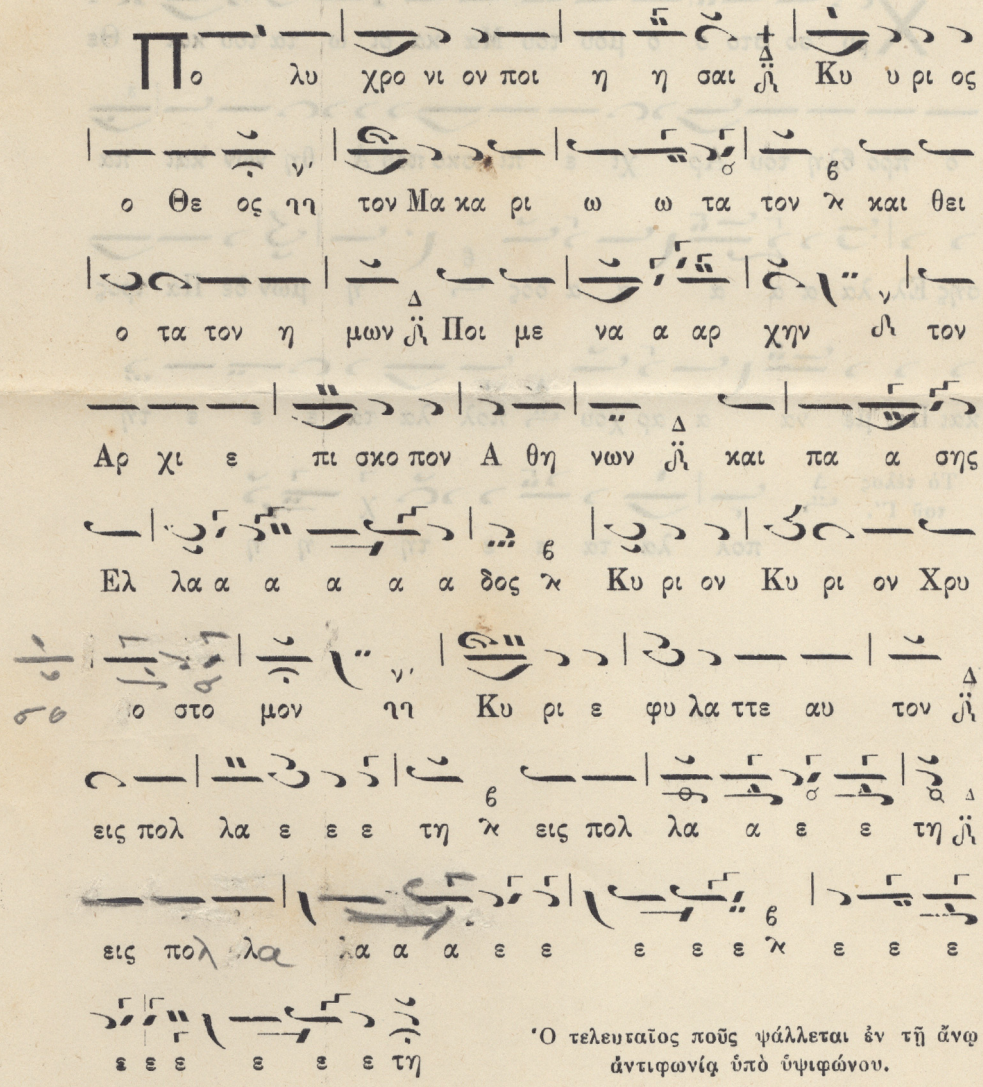

Ὁ τελευταῖος ποῦς ψάλλεται ἐν τῇ ἄνῳ ἀντιφωνίᾳ ὑπὸ ὑψιφώνου.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ. Ἦχος δ΄. Πρὸς τὸ: "Ἐδώκας σημείωσιν"

Στίχος α΄.- Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ....
Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσο-
φε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τ
τὴν ἰχλύν, φιλαργυρίας πικρόν χειμῶνά τε. Διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ
καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν Δεισιδαίμονων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Στίχος γ΄.- Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ...
Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γε-
γένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανωτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμι-
κῇ διὰ παντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον,
τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ. Ἦχος β΄. Προς τὸ: "Βασιλικὸς ἀνήστησας"

Ἦλθες σήμερον ἐν χαρᾷ· χαμαιγενὲς Ἐπουράνιε· ἀποβαλὼν τὴν ἀλλοίωσιν· καὶ ὡς πανάγιος· κεκτημένος ἐν ἀφθαρσίᾳ· τοῦτο ἔφησα λαμπρότατα· λέγων· ῥωμαίζε ἀστεῖε· ὑψωθεὶς ἐν ἀναστάσει· ὑψωθεὶς τοῦς ἀγγέλους· καὶ κοσμοῦσι δε-
"Ηλθες παρθένε· τὴν οἰκουμένην ἀπὸ τοῦς γόβους· καὶ κατοικίζεται δε-
Ἦλθες μ΄.- Ἀνέστη Αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ χαῖρε...

καὶ τὴν κόμην σου· τῶν Ἀγγέλων σεβόμεθα· σὲ ψαλλὼν ὑμνοῦντας.
τὴν ῥίζαν· ἀγαθοδότις ἀκέρου Χριστῶν τε· Ὑπὸ σε ἀποκλίνει· χθεσινὴν ἐκ-
σε· ἀγωνιζόμενος Χριστὸν· μεσόνυκτος ἀβέβαιος· καὶ φωστὴρ· τῶν ἀναλήψεων ἐ
Χαῖρε ἀγωνιζόμενον· τὸ ἴσχυ σου ἐπιζήλωτα· ἀποκεφίσας ὁμοιο-

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ. Ἦχος δ΄. Πρὸς τό: "Ἔδωκας σημείωσιν"

Στίχος α΄.- Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ....
Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἰχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε. Διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν Ἀειψήνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Στίχος γ΄.- Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ...
Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανωτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διὰ παντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαίροις ἀ.- Ἀγνεύετε Αὐτῷ ἐπὶ ταῖς ὑπουργίαις Αὐτοῦ...

Χαίροις α΄.- Ἀγνεύετε Αὐτῷ ἐν ἱερῷ σου ὑπόκρισιν ἀφέντες ἀνομίας τῶν ἀνθρώπων.

Χαίροις ἀγωνιζόμενε τὸ ἱερὸν σου φυλάττουσα· τῶν παλαιῶν τὴν ἀπάτην ἀπωθούμενος· ἐν ἀγάπῃ δὲ τὴν καινὴν σου τὴν ἀγάπην ἀσπαζόμενος· ἐν ὑπακοῇ τὸν ἔνδοξον σου ἀγωνοθέτην ἀνευφημῶν· ἐν ἀγρυπνίαις τὸν ἀγρυπνοῦντα σου Νυμφίον ἐν ὕμνοις δοξολογῶν· ἐν ἀγαθοεργίαις τὸν ἀγαθοεργὸν σου Νυμφίον ἐν ἀγαλλιάσει ἀνευφημῶν· ἐν ἀγνείᾳ τὸν ἄγνον σου Νυμφίον ἐν ἀγάπῃ ἀσπαζόμενος· ἐν ὑπακοῇ τὸν ἔνδοξον σου ἀγωνοθέτην ἀνευφημῶν· ἐν ἀγρυπνίαις τὸν ἀγρυπνοῦντα σου Νυμφίον ἐν ὕμνοις δοξολογῶν· ἐν ἀγαθοεργίαις τὸν ἀγαθοεργὸν σου Νυμφίον ἐν ἀγαλλιάσει ἀνευφημῶν· ἐν ἀγνείᾳ τὸν ἄγνον σου Νυμφίον ἐν ἀγάπῃ ἀσπαζόμενος·

Χαίροις β΄.- Ἀγνεύετε Αὐτῷ ἐν ἁγιασμῷ καὶ χοῇ...

καὶ τὴν κόπον σου· τῶν ἀστῴων ἀεθλήσεσι· ἐκ μιᾶς ἐλπίζουσα·

τῆς ἐκλογῆς· ἀγρυπνοῦσα πικρὸν κεκτῆσθαι τὸν ἀστατοῦντα· ἐν ὑπομονῇ Χριστοῦ· ἀπεκδεχομένη τὸν ἀνάμενα τὸν ἀνάμενα τὸν ἀνάμενα

Ἦχος β΄. Δι

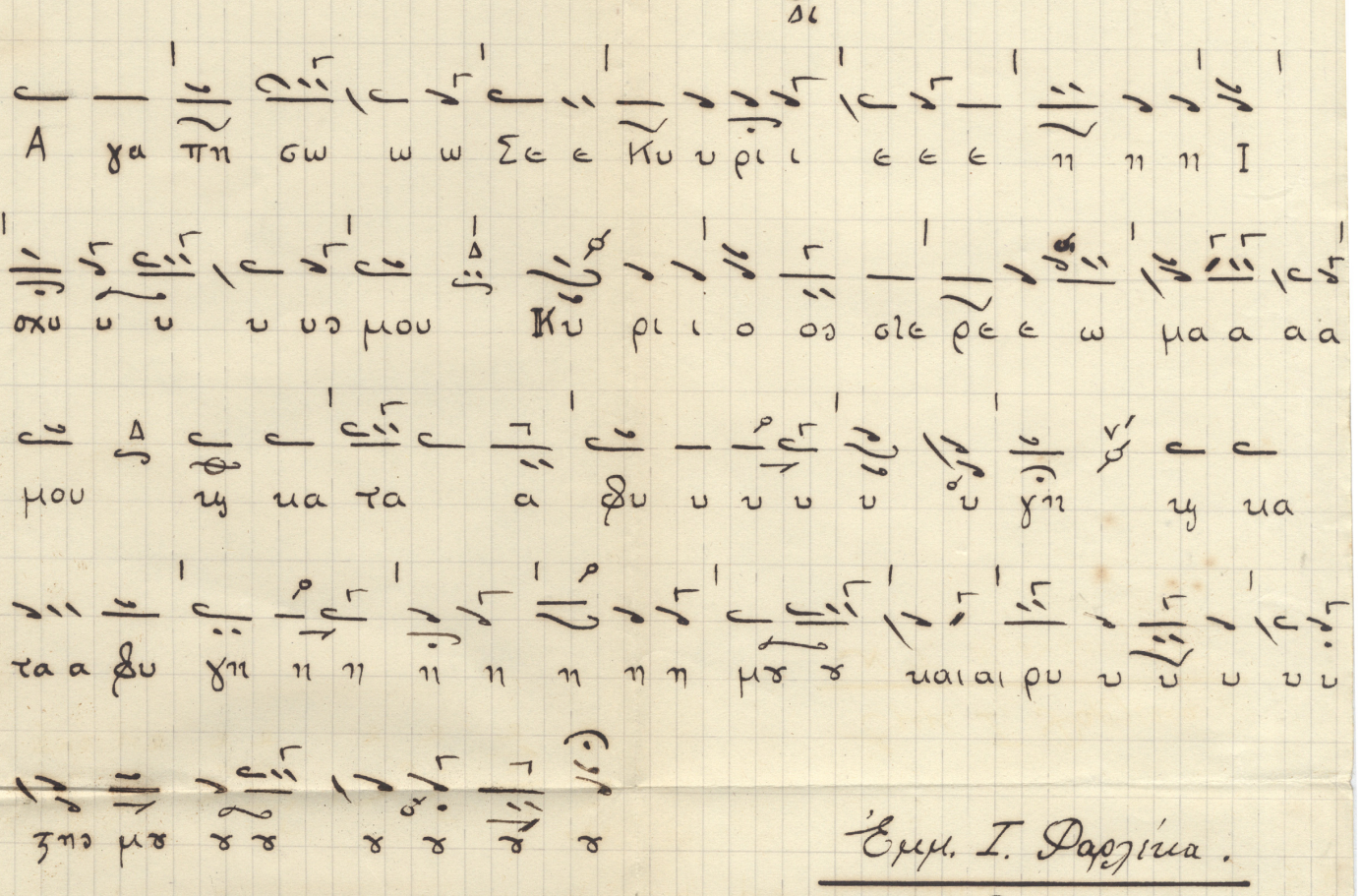

Ἐμμ. Ι. Φαρζίκα.

Ν. Τ. Βλαχόσσουγος

μητὴς ἀνεδείχθης, φαιδρῶς δοξαζόμενος πολιτείας λαμπρότητι, καὶ τῷ Κόσμῳ φαινόμενος ἀριστεὺς ἐπουράνιος, Ὅσιε· διό σε πιστῶς εὐφημοῦμεν, πόθῳ ἱκετεύοντας τῶν δεινῶν περιῴζειν τὴν σὴν Νῆσον Γεράσιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σὴν ἱκετευτὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδίαν μου πλύνον ροαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι, Θεοτόκε παναμώμητε· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Αναβαθμοί. Τὸ Α΄. Αντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου. Προκείμενον Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔσται ὁ Ἰησοῦς.

Ζήλει Δεκεμβρίου ε΄.

Εἶτα ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐρεήμων ἐρέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Γεράσιμε Ὅσιε, τῇ πολιτείᾳ ἰσάγγελε καὶ πηγὲ Θεράπων, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, περίσωζε ἡμᾶς ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποίμνιον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
Εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Θεοφόρον Πατέρα
ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν τὸ Κύριε εἰσάν.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Τροπάρια Ἦχος δ.'

Τῷ Θεοφόρῳ Γερασίμῳ προσπέσωμεν οἱ ταῖς τοῦ βίου τριβυμίαις πονούμενοι, ἀπὸ βαθέων κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐτόν· Ἅγιε Γεράσιμε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ Βασιλείας πάντας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι ἱκέτευε, Ὅσιε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Οἱ ὑποδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν βοηνάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς δράμωμεν δακρύον-

τες Γερασίμου Τεμένει, πράττοντες
ἐν πίστεως, ἰατρέ τῶν νοσούντων,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μάκαρ, πρὸς
Θεόν ῥῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κα-
κώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεί, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐν τοσούτων
κινδύνων, τίς δε διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους, οὐκ ἀποστῶμεν,
Δέσποινα, ἐν σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις ἀεί ἐν παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Πενιπιοτός. Καὶ εὐθὺς
ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ.' Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρεσβευε ὑπερ.
ἡμῶν.

Τρισμάκαρ Γεράσιμε, ἐκτενῶς δέησιν προσάγων μὴ ἐλλείπῃς τῷ λυτρωτῇ, κινδύνων παντοίων διασῶσαι τοὺς ἀδιαλείπτῳ τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Ἡ θεία σορός σου, Πάτερ, πιστοῖς βρύει τὰς ἰάσεις προσιοῦσι τῷ σῷ Ναῷ καὶ πάθῃ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ὡς ἰατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Δόξα.

Νοσοῦσαν μου ἴασαι τὴν ψυχήν, Γεράσιμε μάκαρ, τῶν νοσούντων ὁ Ἰατρός, καὶ βαίνειν τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου σῇ μεσιτείᾳ, παμμάκαρ, ἐνίσχυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσώπει, Παρθένε,

Τρεμόνιος Γεφάστης, ἐκτενῶς δέσεων παρεσχόμην μη ἐλλείπειν τὴν λυτρωτήν, καὶ ἐν πάντων τῶν τοιούτων διαφέρειν τοὺς ἀλλοτρίους τῷ πιστεύειν τὴν λυτρωτὴν εἶναι.

Ἀμὲν τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Ἡ θεία χαρὰ σου Πάτερ, πιστεύω ἡμῖν, τοῦ ἰδεῖν πρόσεστι τῷ ἐμῷ Νοῒ καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ ἐφιάλτων ὡς ἰατρὸς θεραπεύειν πανάγιος.

Λόξα.

Νοεῖτον μου ἴσασι τὴν ψυχὴν Γεφάστης κάκιστος, τῶν νοσούντων ὁ ἰατρός, καὶ βοᾶν τὸν τρίλογον τοῦ Κυρίου ἐν μεστείᾳ πανήγυρι, ἐπίκλυσον.

Καὶ νῦν Θεοτόκον.

Λυτρωτὴν Πανθέαν

"Παράσχου Κύριε"

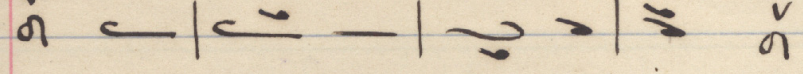

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

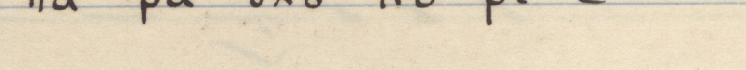

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

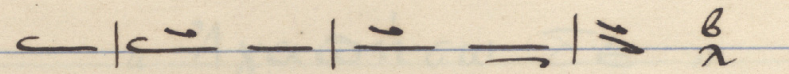

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

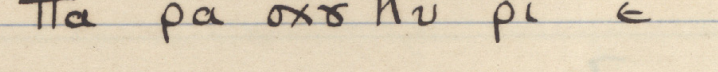

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

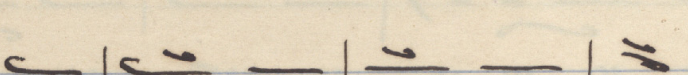

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

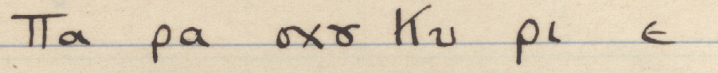

Πα ρα σχο Κυ ρι ε

2

Σοι οι Κυ ρι ε

« Ἀγαπήσω Σε »

Α γα πη η η η η η λη κη η

η η η η η Α γα α πη η η η η

η η η σω ω ω Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υυ ρι ι ι ε

Ku u pi i e e n n n n n n

xu u u u u u u u' mr r r r r r

r r Ku u u u u u pi i i o o' ze

pe w ma a a a a a la a a a a a a ze

pe w ma a a a a a mr r

ny na la a du u u u u u

4

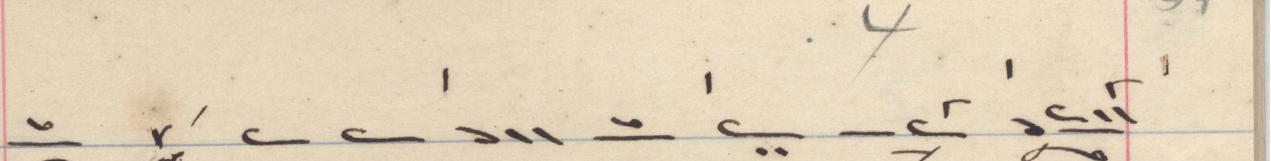

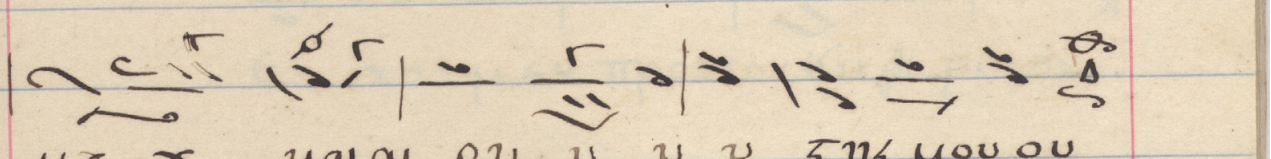

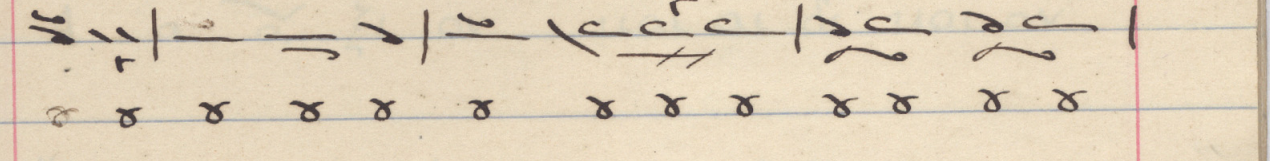

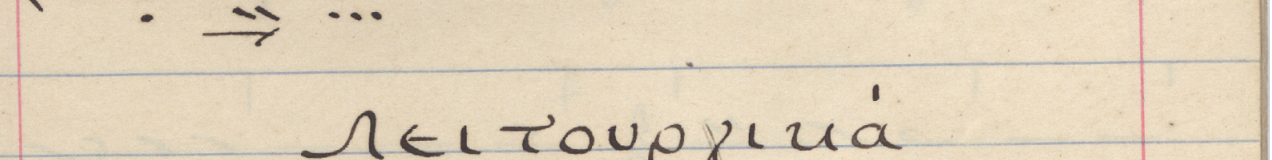

Λειτουργικά

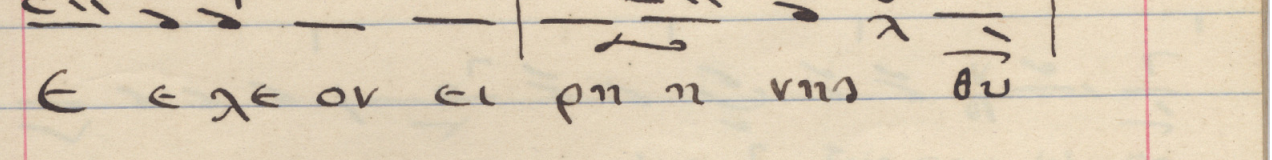

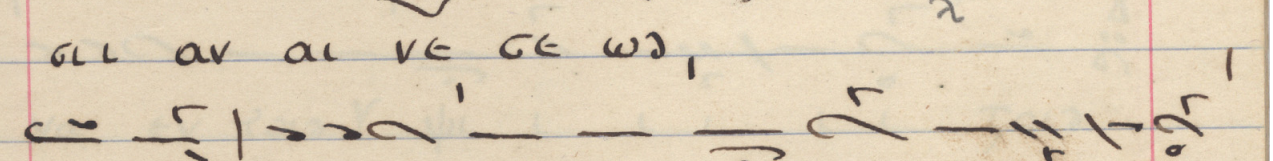

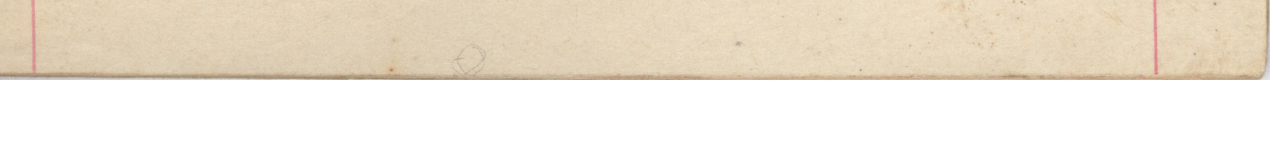

5

σου
Ε χο μεν προστον Κυ φι ρι ον
Α α α ξι ον και αι δι και ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος
Κυ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα
νο οι κη η γη η η ης δο ξης σου ω σα
να εν τοις Υ ψι ι ι ι ι ι ι τοις

6

Ευ λο γη μενος ο ερ χο ο μενος

εν Ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ι

ου ω σα να εν τοις υψι ι ι

ψι ι ι ι ι τοις

τοις

Α α μην

Α α α α α α α α α α α α

μην Σε υ μνου ου ου ου ου ου μεν

Σε ε ευ λο γγ γ γ γ γ γ μεν

Σοι ευ χα ρι ζγ μεν Κυ ρι ε

ναι αι δε ο με θα α α α Σου ο θε

ος η μων

Ἄξιόν ἐστίν Ἦχος δ πα

Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α λη η

θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν Σε ε

ε τὴν θε ο ο ο το ο ο ο

8

o o o o o uov την a a

ει μα ua a ρι ι ι ζο ον

K

uai ai ai ai ai πα av a a a μω ω μnn

n τον ug NUn τε ε ε ε ε ε

ρa a a του ου ϑε ε ου ου n n

μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε

ε ε ρa a av των Xε ε ρσ σ σ βι ι μ

π ug εν δο ζο τε ε ε ε ε ε

Μεγαλυνάριον Ἦχος δ΄

Χαι ροις ο Χρυ σο ορ ρει θρος πο ο τα α

α μο ο ο ο ος ο ο ο τη η ην ΟΙ οι οι

νυ με ε νη η ην να ταρ δε ευ ων να

μα α Χρυ υ υ σουν Χαι ροις

ο ο ο ο τη η ην γλω ω ωτ τα ν Χρυ

συ νη τη η ην ταρ δι ι ι αν Χρυ

σο ζο με ε Τρισ μα α α καρ πα τρι

αρ χω ω ων η η κρη η η πι ι ι

ις

Ἔγραψον ἐν Ἀθήναις 12/11/35

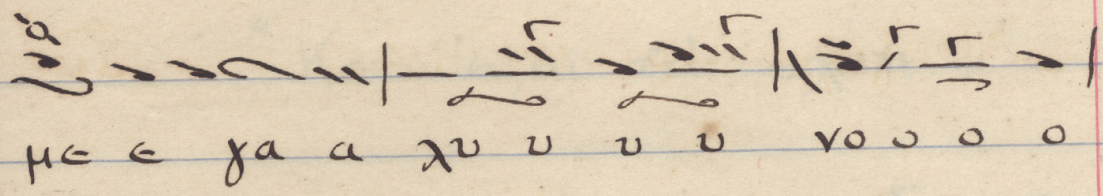

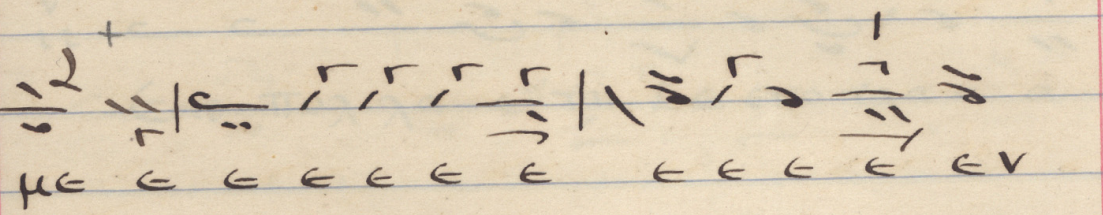

Κύριε ἐλέησον

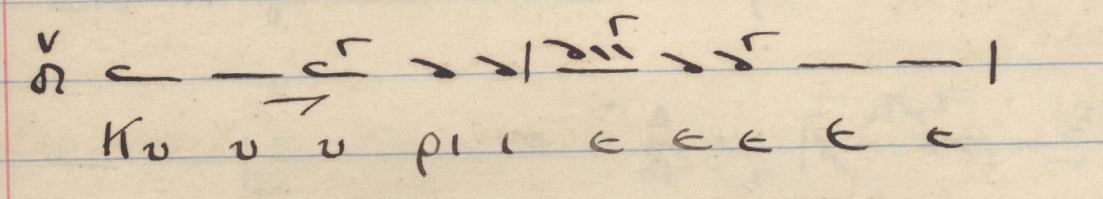

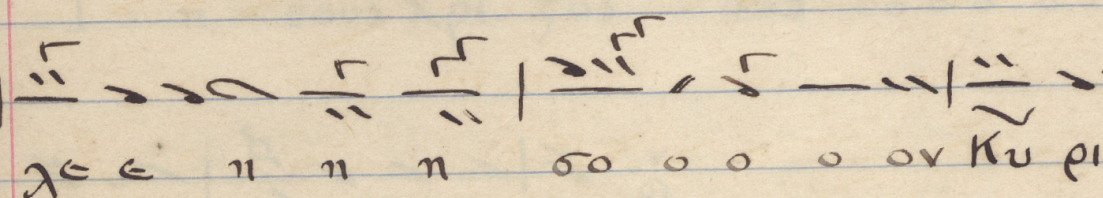

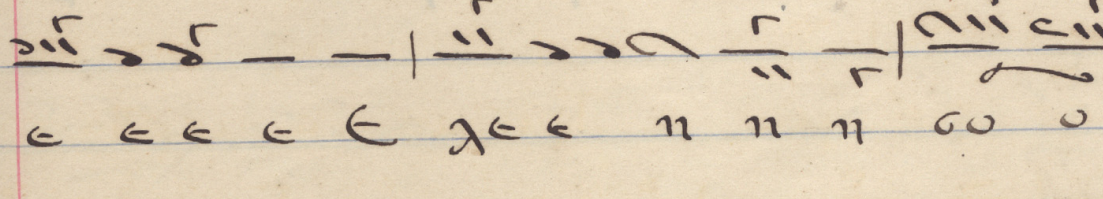

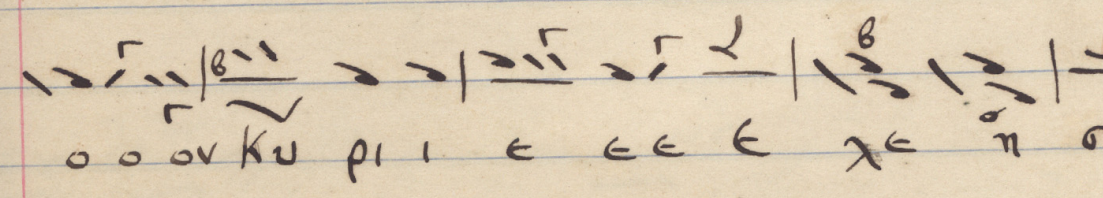

"Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη"

ιν πολλα ε τη Δε σποτα α α α

Εἷς Ἅγιος

εις Αγι ος εις Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δοξαν θε ου Πα τρος Αμην

Ἐν τῷ ἀνευδότου Δικῶν Τε. Φ.

Ἦχος βαρὺς ἐναρμόνιος μετὰ χρωματικοῦ

Ζω

Ζ

Α α α α α ξι ι ι ον ε ζι ι ιν ω ω ωσ

α α λη η η θω ω ω ωσ μα α κα

Π

ρι ι ι ι κει ει ει ειν σε την θε ο ο

Ζ

το ο ο ο ο ο ο ο κοο ο ον

την α ει μα κα α α ρι ι ι ζοο ο ον

Ν Ζ

κυ πα να μω ω μη η η τοο ο ο οον

Τῇ 4η Δεκεμβρίου

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος π α΄

(Τοὺς ὑμᾶς παλαίσωμεν Ἅγιοι)

Στίχος νη Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνα-

στείαις αὐτοῦ

αι νει τε αυ τον

μα τα το πλη θος τη με γα α λω ω συ υ

νη αυ του ου

Τι σε ε ο νο μα α α σω ω μεν Α γι

ε ε Θε ο λο γον Ι ω ω

α αν νην η Δα αυ ϊ ιδ τον με λω δο ον

Πνευμα τεμ βο ρον νι νυ υ υ ραν

η α αυ λο ον ποι με νοι νο ον γλυ

ναι αι αι αι αι αι νεις α νο πν γα αρ ναι αι

δι α νοι α αν ευ φραι αι αι αι αι

νεις ευ ψαλ τι ι α αι τα α συ τελ μα τα α

ναι με χιρ ρυ υ υ υ τοις σοι οις φθεγμα α

τι ι να τα γλα ϊ ϊ ϊ ϊ ζεις τα α

πε ρα α τα α ι νε ε ε τε ε ε ευ

ε του σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας

η η η η μων

Στίχος Νη Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ χορῷ

Αι νει τε αυ τον εν χο ορ δαι αι αις

ⲙⲁⲓ ⲟⲣ ⲅⲁ ⲁ ⲁ ⲛⲱ

Ⲧⲓ ⲥⲉ ⲉ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ ⲁ ⲁ ⲥⲱⲱ ⲑⲉ ⲥⲡⲉ ⲥⲓ

ⲉ Ⲓ ⲱ ⲁⲛ ⲛⲏ ⲅⲭⲩ ⲙⲟ ⲟⲣ

ⲣⲏ ⲏ ⲙⲟⲛ ⲫⲁ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲛⲟ ⲟ ⲧⲁ ⲧⲉ ⲁ ϫⲏⲣ

ⲟ ⲧⲏ ⲁⲓ ⲅⲗⲏ ⲧⲏⲥ Ⲧⲣⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲇⲟⲥ

ⲉϧ ⲗⲁ ⲁⲙⲫⲑⲉⲓⲥ ⲧⲟ ⲟ ⲡⲧⲓ ⲙⲟ ⲟⲛ ⲉⲓ ⲥⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲇⲩⲛ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲛ ⲅⲛⲟ ⲫⲟ ⲟⲛ ⲧⲟ ⲟⲛ

ⲧⲟⲩ ⲟⲩ Ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲟ ⲟⲥ ⲧⲟⲛ ⲑⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ

ⲟⲛ ⲉ ⲙⲩ ⲏ ⲏ ⲑⲏ ⲛⲓ ⲧⲁ ⲁ ⲁ ⲡⲟⲣⲣⲏ ⲧⲁ ⲁ

ⲱⲥ Ⲛⲱ ⲩ̈ ⲟⲛ ⲏ ⲏ ⲛⲏ ⲇⲓ ⲉ ⲉ ⲥⲁ ⲫⲏ ⲏ

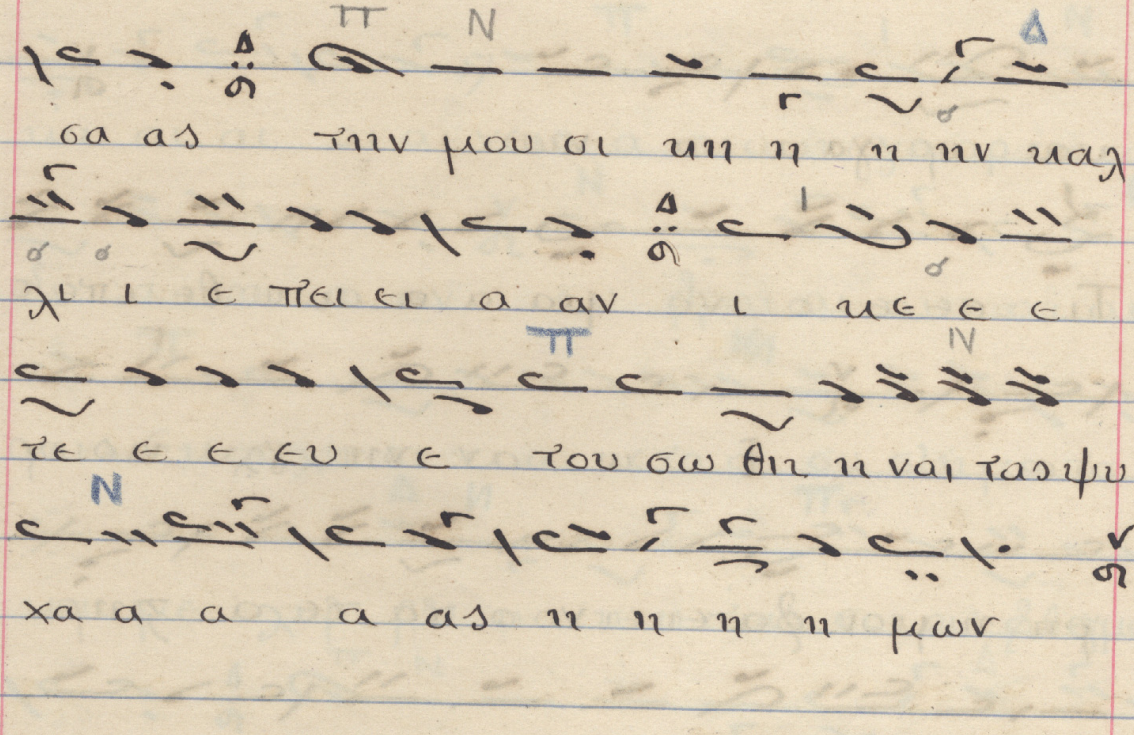

3 Δεκεμβρίου 1935

Δοξαστικόν Ἦχος Πα Νη

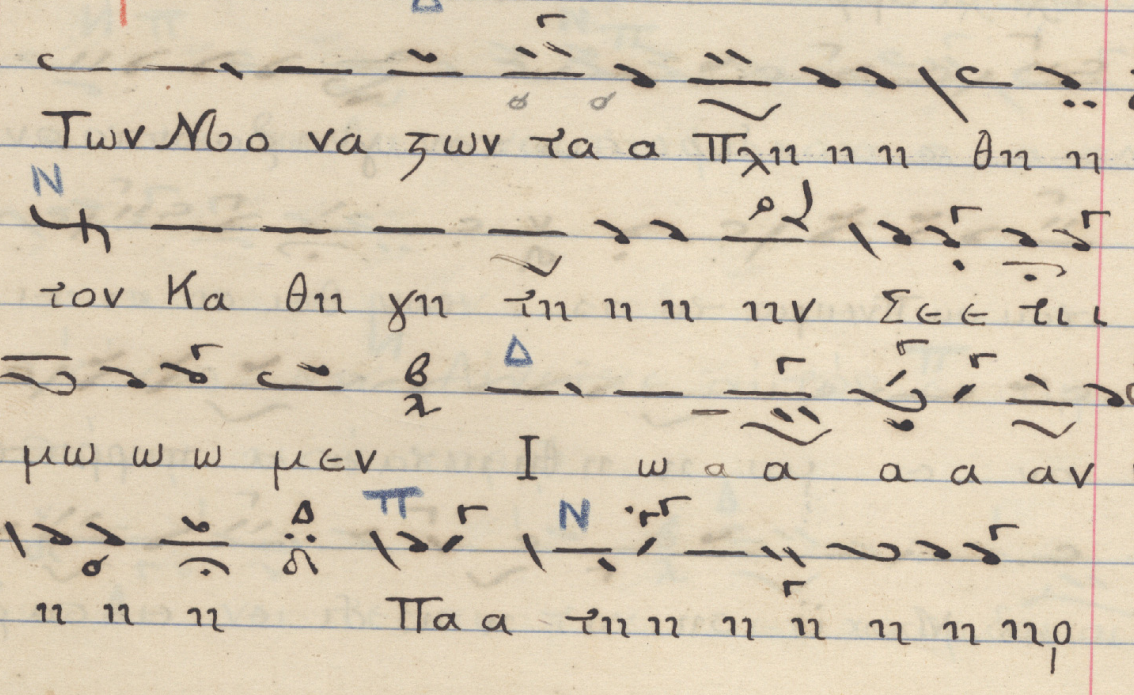

n n n n μων Ϯι α Ϭου ου

ου ου ου γαρ ϯⲛⲛⲁⲛ ϯⲣⲓ ⲓ ϭⲟⲛ ϯⲛⲛⲁⲛ

ο ο ο ο ον ϯⲱ ⲱϩ ⲉ ⲉ ⲉⲩ ⲑⲉⲓⲉⲓ ⲉⲓⲉⲓ

αν πο ρⲉ ⲉ ⲉ ⲉⲩⲉ ⲉ ϭⲑⲁⲓⲁⲓ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲅⲛⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲉ ⲉ ⲅⲛⲱⲱ μⲉⲛ

Ⲛϭⲁ ⲙⲁ ⲁ ⲁⲁ ⲣⲓ ο ο ⲟϩ ⲉⲓ ⲉⲓ

ϯⲱ Ⲭⲣⲓ ϫⲱ ⲱ ⲇϭ ϫ ⲗⲉ ⲉ ⲉⲩ ϭⲁ ⲁϩ

ⲙⲁⲓ ϭ ⲉ ⲭⲑⲣϫϫ ϫ ⲑⲣⲓ ⲁⲙ

ϭⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉⲩ ϭⲁ ⲁϩ ϯⲧⲛⲛ Ⲇⲩ ⲛⲁ ⲁ ⲁ

μⲓⲛ Ⲁ ⲁϫ ⲅⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲱ ⲱⲛ

συυ υν ο ο ο ο ο ο μι λε ε

ο σι ι ωνο μο ο συνν νε ε ε

ναι Δι ναι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ων Νοεθ ων Πρε ε ε σβε ε

ε ε ε Πρε ε σβε ε ε υ ε ε ε ρω ω

Κυ υ υ ρι ι ι ω ε λε η

θη η η η η η ναι ζα α αδ ψυ

χα α α α α αδ η η η η μων

1

56

ΕΓΠ